1. SOBOLEWSKI HENRYK
syn MICHAŁA i MARII z ADAMOWICZÓW
ps. „SOBOL"

Pan Jerzy Brzozowski
ul. [redacted]
[redacted]

Nadawca:
Henryk Sobolewski
[redacted]

2. 13 listopada 1926 r. Wilno

3. Nie dotyczy.

4. Byłem najstarszy z trojga rodzeństwa. Ojciec zawodowy wojskowy 3 DAK-u, 19 PAL-u i 85 PP., matka nie pracująca. Do 1935 roku mieszkaliśmy w Wilnie. Tam rozpocząłem naukę w szkole dla rodzin wojskowych przy ul. Mickiewicza.

Potem w związku z przeniesieniem pułku do Podbrodzia uczyłem się w szkole powszechnej w Podbrodziu, a od 1936 roku w Nowej Wilejce.

W czerwcu 1939 roku zdałem egzamin wstępny do gimnazjum w Nowej Wilejce i 1 września rozpocząłem w nim naukę. Przerwała ją wojna. Rodzeństwo – to młodszy ode mnie brat Zbigniew i najmłodsza z nas siostra Danuta.

Od 1937 roku należałem do harcerstwa.

5. Do czerwca 1941 roku uczyłem się w gimnazjum w Nowej Wilejce, które od września 1940 przemianowano na „dziesięciolatkę".
W 1943 roku rozpocząłem pracę na kolei w charakterze robotnika przy rozładunkach węgla w Nowej Wilejce.
Jako podejrzany o niszczenie narzędzi pracy i maszyn w parowozowni zostałem skierowany do pracy na kolei w mieście Virbalis (Wierzbołowo) na granicy z Prusami Wschodnimi.
Na początku lutego 1944 r uciekłem z Wierzbołowa do Nowej Wilejki, by wstąpić do już działających na Wileńszczyźnie oddziałów partyzanckich Armii Krajowej.

6. W pierwszej dekadzie lutego wstąpiłem do 5 Wileńskiej Brygady Partyzanckiej pod komendą mjr. „Łupaszki" (Zygmunta Szendzielarza. Przydział – 1 pluton „Zygi" (por. Zygmunta Błażejewicza).
Na przełomie lutego i marca 1944 r. zostałem przeniesiony do wyłonionej z 5 Brygady 4 Brygady „Narocz" pod komendą porucznika, a potem kpt. „Ronina" (Longina Wojciechowskiego).
Przydział – 1 komp. por. „Korsarza" (Jana Orłowskiego).
Udział w następujących akcjach bojowych:
1. Oczyszczenie z sił zbrojnych okupanta miasteczka Kiemieliszki? – marzec 1944
2. Opanowanie kontrolowanego przez sowieckich partyzantów miasteczka Wiszniew – marzec 1944,
3. Akcja na pociąg z podążającymi na front żołnierzami Wehrmachtu pod Połomianką koło Podbrodzia – kwiecień 1944 r.
4. Bitwa z żołnierzami Wehrmachtu pod Bołoszą? koło Podbrodzia kwiecień 1944
5. Usunięcie kompanii wojsk litewskich z miasteczka Kluszczany – kwiecień 1944
6. Akcja bojowa na miasteczko Jemiaki, zajęcie miasteczka – maj 1944 r.
7. Starcie z policją litewską pod Żyntypanami – maj 1944 r.
8. Trzykrotny udział w kierowanych do Nowo-Wilejki patrolach w celu zdobycia broni

6, 2 rozbrajanie żołnierzy niemieckich w miejscach ich zakwaterowania. Wszystkie patrole udane. Za każdą wyprawę do miasta otrzymałem pochwałę.
5 lipca 1944 roku w trakcie marszu na pozycje wyjściowe do natarcia na Wilno w starciu z wspartymi pojazdami pancernymi jednostkami niemieckiej piechoty byłem dwukrotnie ranny (w głowę i w nogę).
Od 6 lipca 1944 do 20 lipca przebywałem w szpitalu polowym 2 Zgrupowania w majątku Kalin.
Potem leczyłem się w domu rodziców w Nowej Wilejce.
W maju 1944 roku awansowany przez Komendanta 4. Brygady na starszego strzelca, a w lipcu 1944r. – na kaprala. Przedstawiony do Komendy Okręgu Wileńskiego AK do odznaczenia Krzyżem Walecznych.

7- nie dotyczy

8. 6 września 1944 r. aresztowany przez funkcjonariuszy NKWD. Aresztowanie miało miejsce w domu rodziców w Nowo Wilejce.
Osadzony w więzieniu śledczym przy ulicy Ofiarnej w Wilnie, a potem na „Łukiszkach". Oskarżony o walkę za wolną i Niepodległą Polskę w „Białopolskiej" bandyckiej organizacji wojskowej – Armii Krajowej – oderwanie od ZSRR Zach. Białorusi, Zach. Ukrainy i Wileńskiego Kraju; o Polskę burżuazyjno-obszarniczą.
W drugiej połowie kwietnia 1945 r. skazany został przez Wojenny Trybunał Litewskiej Radzieckiej Republiki, z art. 58.1a Kodeksu Karnego RFSRR na karę śmierci zamienioną automatycznie ze względu na niepełnoletni wiek i inne okoliczności łagodzące (walka z siłami niemieckiego okupanta) na 10 lat łagrów i pozbawienie praw obywatelskich na okres 5 lat.
Od 11 maja przebywałem w łagrach przy kopalniach ropy naftowej Nr 2 i Nr 3 w okolicy Uchty (Komi ASSR), od listopada 1948 r. w Bałchaszu i w Spassku koło Karagandy (Kazachstan), od lutego 1952 r. – w osiedlu górniczym Ołżeras, w Kemerowskiej obłasti i od marca 1954 w łagrze w Omsku. Od listopada 1948 r. przebywałem w łagrach wydzielonych dla więźniów politycznych.

8,2 Od sierpnia 1954 r do 19 grudnia 1955 r
1. przebywałem na zesłaniu w osiedlu Tura
w Ewenkijskim Narodowym okręgu Krasnojarskiego Kraju
Do Polski wyjechałem 19 grudnia.
Na jej terytorium znalazłem się 28 grudnia.

9. Trzecia grupa inwalidy wojennego w wyniku rany postrzałowej w nogę

10. Po powrocie do kraju pracowałem na różnych stanowiskach i do 1968 roku uzupełniałem wykształcenie.
Pierwsza praca (w 1956 r) – to szpital powiatowy w Górze, w charakterze intendenta szpitala. Potem Centrala Techniczna w Gdańsku w charakterze sprzedawcy i potem w charakterze towaroznawcy. Od 1956 do 1966 roku pracowałem w PZGS-ie i Gminnych Spółdzielniach „Samopomocy Chłopskiej" jako instruktor finansowy i pełnomocnik zarządu PZGS w powiecie gdańskim do spraw usług.
Od 1966 do 1968 r. w Zakładach Usług Radiowych i Telewizyjnych w Gdańsku w charakterze kierownika działu Organizacji i Techniki Handlu i Działu Usług, a od 1968 r do 30 grudnia 1981 r w Zakładach Obsługi Urządzeń Technicznych „Techmor" w Gdańsku na stanowisku kier. działu ekonomicznego.
W 1962 roku ukończyłem sopockie Technikum Ekonomiczne, i wstąpiłem na studia na Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Gdańsku (kierunek – filologia polska). W 1964 – 1968 studiowałem na sopockiej Wyższej Szkole Ekonomicznej (kierunek – finanse) i w październiku 1968 otrzymałem tytuł magistra ekonomii.
Ożeniłem się z Elżbietą Płocką w 1958 r. Mam z nią dwóch synów, Wojciecha i Radosława. Jestem już dziadkiem – posiadam wnuka Bartosza i wnuczkę Karolinkę.

11. Krzyż Armii Krajowej – 8 lipca 1975
Medal Wojska po raz 1 – 15 sierpnia 1948 r.
Medal Wojska po raz 1, 2 15 sierpnia 1948 r.
Medal Zwycięstwa i Wolności 26 marca 1973 r.
Krzyż Partyzancki 10 stycznia 1970 r.
Złoty Krzyż Zasługi 19 stycznia 1977 r.

12 Mie.

13 „Z ziemi wileńskiej przez świat GUŁAG-u" wyd. przez wydawnictwo „Przedświt" w 1980 r.

14 nie dotyczy

15. Poza legitymacją wydaną przez byłą ZBoWiD nie posiadam.
Działalność w AK może potwierdzić przynajmniej 100 osób, byłych żołnierzy 5 i 4 brygady, dla których w każdą trzecią niedzielę sierpnia, począwszy od 1974 roku, organizuję mszę świętą za poległych, zmarłych i zamordowanych żołnierzy z Oddz. „Kmicica" oraz 5 i 4 Brygady Wileńskiego Okręgu AK.
Kserokopii tej legitymacji nie mam ze sobą. Do ZBoWiD-u nie należę od czerwca 1980 r. Legitymacja dokumentuje tylko nabyte prawa kombatanckie.

16. Wszystkie zdjęcia z okresu służby w AK zabrano mi w 1944 podczas domowej rewizji. Po zakończeniu śledztwa odczytano mi protokół zniszczenia wszystkich zdjęć poprzez spalenie. Uznano je jako materiał szkodliwy dla radzieckiego państwa.